

ligheden en ret alvorlig sag, men den gør vi ikke noget ved. Vi har et stort medicinforbrug, og vi ved, at når sukkerkapslerne bliver opløst, når de er kommet igennem kloaksystemet og er kommet ind i de biologiske rensningsanlæg, bliver medicinen fuldt aktiv igen, for vi kan måle det i havet. Der er en lang række stoffer, som er nævnt i biocidhandlingsplanen, men som vi ikke ved noget om. Vi ryger smøger, vi drikker kaffe, og der er 825 flygtige stoffer i kaffe, men vi ved måske kun noget om de 25. Kaffe er i øvrigt væsentlig giftigere end stort set alle de pesticider, der anvendes i jordbruget i dag, så der mangler altså proportioner i diskussionen.

Spørgsmålet er så, hvor stærkt det skal gå. Vi er selvfølgelig helt enige i, at forbruget skal så langt ned, som det er muligt, men vi er altså også enige i, at det skal foregå på en ordentlig måde. Man indfører økologi og regner med, at man redder verden. Ø-mærket har jeg ikke noget imod, men det er et politisk valgt produktionsmærke. Det har intet med kvalitet at gøre, det har intet med sundhed at gøre, og det har intet med noget som helst at gøre. Det er et politisk valg, og vi ved, at det ikke kan leve op til en række ting.

Vi importerer en lang række foderstoffer og alt muligt andet, som indeholder pesticider, og vi ved, at hvis vi fortsætter denne linje, får vi tilført langt farligere pesticider i langt større omfang. Derfor synes jeg, det ville være herligt, hvis ministeren ville acceptere, at vi bør diskutere hele Bichel-rapporten endnu en gang. Vi har alle sammen sagt, at den er et udmærket stykke papir, men jeg synes faktisk, vi skal have en debat og ikke foregribe tingene på denne facon. Jeg synes ikke, metoden er rigtig.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg siger formanden tak, fordi jeg får ordet.

Jeg skal lige gøre opmærksom på et enkelt forhold. Jeg har sagt, hvad jeg tror, jeg kan sige i dag, men jeg er parat til at fortsætte drøftelsen, og jeg synes, at udvalget er et velegnet sted at diskutere både forslagets enkeltbestemmelser og Pesticidhandlingsplan II. Men uanset hvor diskussionen skal foregå, deltager regeringen selvfølgelig meget gerne i den.

Jeg har bedt om ordet for at forklare fru Henriette Kjær, hvad det vil sige at dele forslaget. Rent teknisk vil det sige, at man deler det op, så det kommer til afstemning ved anden og tredje behandling som to forskellige forslag, og det

betyder, at partierne kan stemme forskelligt til de to forslag. Efter de meldinger, vi har fået i dag, vil hele Folketinget minus Enhedslisten stemme for biociddelen, og når det drejer sig om pesticiddelen, vil en meget stor del af Folketinget stemme imod forslaget, sådan som det er formuleret i dag. Men regeringen har selvfølgelig et håb om, at der vil være et flertal for forslaget, som inkluderer SF, Enhedslisten og regeringspartierne.

Sådan er situationen i dag, men der jo ingen, der ved, hvordan den vil være, når vi er færdige med forhandlingerne. Men når man deler et forslag, så det kommer til afstemning som to forskellige forslag ved tredjebehandlingen i Folketinget, som jeg altså har givet tilsagn om, tror jeg, det vil lette situationen for både Det Konservative Folkeparti og andre partier i Folketinget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg betragter dette indlæg som et indlæg i anden ordførrunde.

Jeg har vistnok i min dialog med hr. Jørn Jespersen sagt det, jeg ville sige om lovforslaget og ministerbeføjelserne, men jeg vil gerne kvittere for ministerens imødekommenhed. Jeg tror, vi kan få noget fornuftigt ud af det, hvis vi kan snakke sammen om tingene.

Jeg tror, at modellen kunne være, at vi laver en handlingsplan, som går over 10 år, og den må gerne indeholde nogle stopprøver. En første stopprøve efter år 2002 er nok for tidligt, men lad os så tage en stopprøve efter år 2004 og en efter år 2007, for så tror jeg, vi kan nå frem til noget, der er fornuftigt. Jeg kan jo høre, at vi har de samme målsætninger, men der skal bare lidt tid til.

Jeg var lidt inde på bær- og frugtavlerne før, og jeg ville gerne have, at man kunne håndtere dem specielt i en sådan handlingsplan, for det er simpelt hen slut med at avle frugt og grønt i Danmark, hvis avlerne ikke kan få lidt sikkerhed for, at de kan køre videre. Det skal selvfølgelig ske på en kontrolleret måde, men de ønsker vel heller ikke at grise, så jeg vil meget gerne lægge op til, at det er den slags drøftelser, vi får, og at vi får ministerbeføjelserne knyttet sammen med en sådan handlingsplan.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes da, det var en interessant tanke fra Kristeligt Folkeparti, men den kræver jo en